

KONING FLIP-FLAP ZOEKT EEN KASTEEL.

PETRALOUISE MURIS

“Koning Flip-flap zoekt een kasteel.”

Geschreven en geïllustreerd door
PetraLouise Muris

Voor kinderen rond 7 jaar die al zelfstandig
kunnen lezen of lees het gezellig voor.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn **zonder reclame** of **gebedel** voor goede doelen of stichtingen **gratis** voor eigen gebruik te downloaden of te printen van: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze **kindvriendelijke site** is voorzien van **kindveilige keurmerken**.
Wereldwijd geregistreerd.

Groen **woordje?** Klemtoon.

Dikke drukletters: **harde stem**.

Koning Flip-flap zoekt een kasteel
maar waar vind je die?

Koning Flip-flap is voor het eerst in de stad.

Hij wandelt daar met meneer Beste man.

Beste man is de bediende van de koning.

Zij lopen straat in en straat uit.

Zij zoeken een kasteel.

Een mooi kasteel om in te wonen.

Meneer Beste man kijkt en kijkt.
Hij ziet enge hoge flats.
Hij ziet ook heel veel huizen.

'Wilt u geen huis in de stad Sire?'
vraagt hij.

'Nee Beste man.

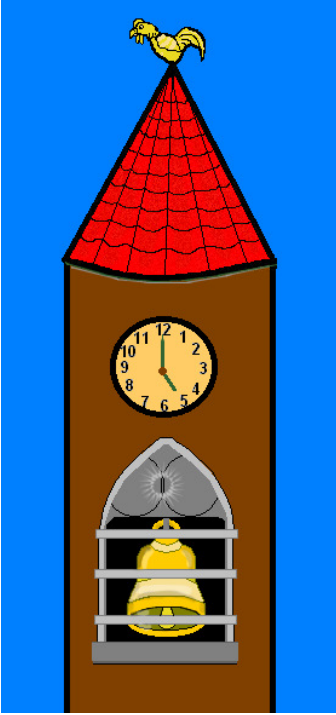
Voor mij geen huis, ik wil een mooi
kasteel.'

'Kijk Sire, ik zie daar een toren daar
moet een kasteel zijn,' wijst Beste
man.

Zij rennen eropaf.

Plotseling klingelt de klok van de
toren:

Bim-bam! Bim- bam!

Als zij er zijn
moppert de koning:
'dit is toch geen
kasteel Beste man.
Dit is een kerk!
Wij zoeken verder.'

Opeens schrikt de
koning.
'Meneer Beste man?
Ziet u dat?

Wij zijn aan het einde van de wereld!
Wij kunnen niet verder.
Och jee, ik heb nog steeds geen
kasteel gevonden!
Hij wijst naar de zee.

'Ziet u wat ik zie?' grinnikt Beste man.

'Ik zie een kasteel Sire. Kijk daar!'
Hij wijst.

De koning kijkt en kijkt maar hij ziet
helemaal' geen kasteel.

'Jij moet je vergissen Beste man, ik
zie helemaal niets.'

'We lopen er samen naartoe Sire.
Ik weet zeker dat ik een kasteel zie.
Het kasteel staat aan de rand van het
einde van de wereld.'

(op het strand en voor de zee)

Beste man trekt de koning mee naar
zijn juist ontdekte kasteel.

Het is helemaal van zand gebouwd.

'Jij hebt gelijk Beste man.
Dit is een prachtig kasteel!

Hier wil ik wonen!
Ga jij terug om eten te halen.
Ik wacht hier op jou.'

De koning gaat zijn nieuwe kasteel
binnen.

Hij vindt het geweldig.

Hij is erg blij.

De koning denkt dat hij erg gelukkig
wordt.

Net als hij denkt dat hij gelukkig zal
worden krijgt hij natte voeten.

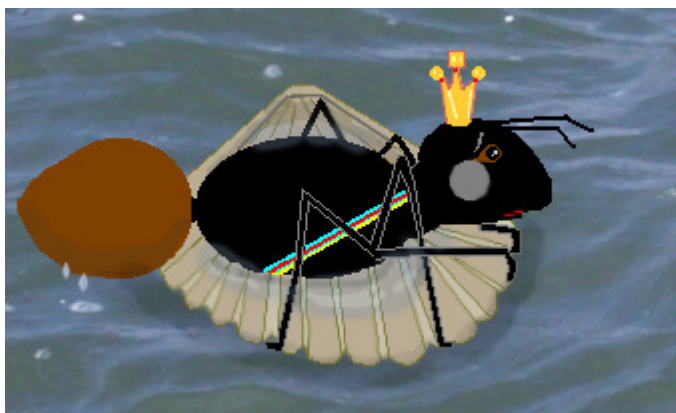
De koning wil naar buiten rennen.
Maar wat een schrik!
Rondom zijn nieuwe kasteel is alleen
maar water.
Hij schrikt: 'o help, ik moet naar
boven!'

Hij rent zo snel als zijn voetjes
kunnen naar het dak van zijn kasteel.
'Gelukkig!' puft hij. Hier' sta ik droog.
Beste man?' schreeuwt hij.
'Beste man? O, o waar is hij nou?
Haal mij van dit kasteel af!

Hij tuurt in de verte maar Beste man
is nergens te zien.
Die is immers opzoek naar iets te
eten?

Het zand-kasteel brokkelt langzaam af. Totdat er een bergje van over is. De koning kan er maar net op staan. Er is alleen zee rond zijn kasteel. De koning durft niet in de zee daar is hij te bang voor. Er drijft een schelp voorbij. De koning bedenkt zich geen ogenblik.

Hij springt meteen in de schelp. Door de golven dreigt de schelp te zinken. Hij is heel erg bang. Zo bang is hij **nog nooit'** geweest.

De koning houdt zich stevig vast.

'Help,' gilt hij: **'kom snel Beste man!
Ik val straks van de wereld en mijn
boot stroomt vol water!'**

Nu de koning over de golven in de zee
dobbert,

komt in de verte Beste man aanlopen.

Die ontdekt tot zijn schrik dat het
kasteel weg is.

En..., hij ziet de koning nergens!

Zo hard hij kan rent hij naar de plek
waar ooit het zand-kasteel stond.

'Koning Flip-flap waar bent u!

O hellupie, de koning is weg!'

Beste man laat van schrik het eten
vallen. Hij tuurt over de golven.

'Help, help,' gilt de koning.
Gelukkig ziet hij zijn bediende.
'Beste man, ik ben hier!
Ik zit in een zinkend bootje!
Het drijft in het water!
Haal mij op het droge!

'Ik pak een takje dan kunt u die pakken,' schreeuwt Beste man terug.
Hij gooit pardoes een takje in het water.
Het takje drijft meteen weg.

Daarom gaat Beste man dieper de zee in. Hij moet zijn koning toch redden?

Er komt plotseling een hoge golf aanrollen.

De golf komt heel erg dichtbij.

De golf spoelt over Beste man en sleurt hem nog dieper de zee in.

Het zee-water stroomt in zijn mond.

Beste man hoest en proest.

'Help, uche, uche,' kucht hij.

Gelukkig vist de koning hem op tijd uit het water.

Beste man wordt in de schelp getrokken.

Met grote ogen kijkt Beste man naar de koning en dan naar het water.

'Sire, hoe komen wij hier ooit nog uit!'

'Ik weet het niet Beste man.

We gaan vast dood.

Hier is immers het einde van de wereld?'

'Ik wil niet dood, ik wil nog niet dood!' schreeuwt Beste man.

Daar zitten zij dan.

Zij zitten samen in de schelp als twee bange kindjes in een bootje.

Hun schelp zinkt.

Opeens verdwijnt die onder water.

'Zwemmen!' schreeuwt Beste man.

'Zoek een droge plek Sire!

Nu moet u wel zwemmen!'

De koning zwemt voor het eerst.
Hij wist niet eens dat hij dat kon.
De koning spartelt in het water als
een hondje.

Hij is heel erg bang want achter zich
ziet hij een hoge golf.
Hij zwemt zo vlug mogelijk om de golf
voor te blijven. Maar dat helpt niet.
Het water is veel te snel.
Opeens word hij door de hoge golf
opgetild en op het strand gesmeten.
Beste man spoelt ook aan.

'Hoera,' roept de koning: 'wij kunnen weer naar een kasteel gaan zoeken! Nu zoek ik er één die niet nat wordt.'

In de verte staat een ander zandkasteel. Zij hollen eropaf.

Het lijkt mooi.

Maar als zij erin zijn, stort het pardoes in.

Dat komt doordat de zon het zand heeft verdroogd.

Het zand is door de wind en de hitte erg mul en fijn geworden.

Zij hoesten allebei door het stoffige zand. 'Uche, uche!'

'Ik geef het op,' jammert de koning.
Ik ga wel in een gewoon huis wonen.'

Zij ontdekken een huis op het strand.
Het staat daar voor mensen.
Het is erg hoog, zeker voor een klein
miertje.
Dat komt omdat het huis op palen
staat.

De koning klautert omhoog en trippelt
naar binnen.
Hij trippelt naar binnen door een kier
onder de hele hoge deur.
Als hij binnen is blijkt dit ook geen
goed huis te zijn. Dit huis is zo' hoog!
'Ik hoef geen huis,' moppert de
koning.

'Ik geloof dat wij hier niets meer te zoeken hebben,' moppert de koning.

'Ik hoef ook geen kasteel meer.'

Hij kijkt nog één keer om zich heen.

'Nee, ik zie geen ander kasteel.

Jammer, wij gaan wel terug.'

Gezellig kletsend wandelen zij terug.

Zij lopen weer langs de kerk met de grote klok.

En zij lopen weer langs de huizen en die enge hoge flats .

Opeens staan zij stil.

Wie klauteren daar uit een spleet tussen twee grijze stoep-tegels?

Dat zijn toch ook mieren?

Waarom komen die uit de grond?

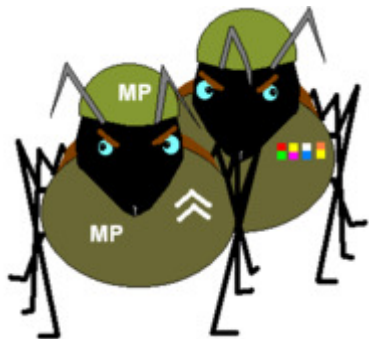
'Wie zijn jullie!' roepen mieren-soldaten.

'Ik ben koning Flip-flap, ik zocht een kasteel. Maar nu niet meer.

Ik wil geen kasteel meer.

Ik wil ook geen huis.

Zeker geen hoge.'

De soldaten komen dichterbij en bekijken de koning van alle kanten.

'Geen kasteel meer? Ahum, juist ja,' broemt de hoofd-soldaat streng.

'Wij jagen altijd andere mieren weg of nemen ze gevangen!'

Gelukkig voor u dat wij direct zien
dat u een koning bent.

Snel, gaat u met ons mee!

Opeens hebben de soldaten geen boze
stemmen meer. Zij vertellen blij:

'Onze koningin zal wel blij zijn, zij
zoekt een koning.

Misschien wil zij u wel.

Dan hoeft u geen kasteel meer te
zoeken. Dan hoeven wij jullie niet weg
te jagen. Kom binnen!

Ons paleis is onder de grond.'

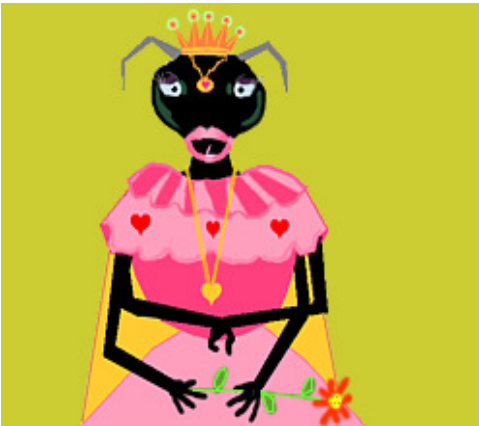
De koning daalt de donkere spleet
tussen de grijze stoep-tegels in.

Hij holt zo hard hij kan achter de
soldaten aan.

Zijn bediende kan hem haast niet bijhouden.

Plots staan zij allemaal in een grote zaal.

Daar schreeuwt iedereen door elkaar dat er een koning is gevonden.

De koningin begrijpt niets van hun geschreeuw.

'Stilte allemaal!' roept zij boos.

'Wat is er aan de hand?'

'Waarom maken jullie zo'n lawaai?'

Opeens ziet zij koning Flip-flap tussen haar soldaten staan.

Zij voelt haar hartje sneller kloppen.
Zij vindt hem erg knap.

Koning Flip-flap is ook verliefd.
Hij heeft nog nooit zo'n grote
koningin gezien.
Hij vraagt haar of hij mag blijven
want hij vindt haar paleis zo mooi.

De koningin denkt twee tellen na,
dan zegt zij: 'ja, natuurlijk!
Ik moet je wel vertellen dat ik een
beetje saai ben.
Ik wandel nooit mijn paleis uit.
Ik blijf liever thuis.'

'Ik wil hier ook nooit meer weg,'
grinnikt koning Flip-flap verliefd.

Hij vertelt over zijn spannende zoektocht naar een kasteel.

Dat hij bij het einde van de wereld kwam en dat zijn bootje zonk.

Dat hij in het water sprong en opeens kon zwemmen.

Dat er een hoge golf kwam en hem op het zand smeet.

Dat hij een ander kasteel vond en een vreselijk hoog huis.

En dat hij nu geen kasteel meer wil maar onder de grond wil wonen.

Hij vertelt haar dat hij zo verliefd is.

De koningin vertelt hem dat zij wil trouwen en veel eitjes wil leggen.

Zij wil veel vrolijkheid in haar paleis.
Zij wil veel kindertjes maar vooral
een knappe koning.

Na twee dagen trouwen zij en een
tijdje later legt zij eitjes.
Zij krijgt een heleboel schattige
kindertjes. Een heel paleis vol.

Koning Flip-flap is best gelukkig in het
gezellige paleis onder de grond.
En zijn bediende? Die ook!

EINDE.